

Ozvěny z Oratoře

Ročník 15

1/10

„Bez lásky není důvěry a bez důvěry není výchovy.“

Don Bosco

Obsah:

Budování týmu	3
Být moudrý	5
Salesiáni Don Bosca kráčají s Rómami	6
Tematický program v oratoři na Šumbarku	8
Ohlédnutí za adventním jarmarkem	9
Vstupy do škol	11
Karneval v maskách	13
Návštěva provinciála salesiánů, otce Františka Blahy	14
Výlet na Ostrý	15
Vánoční turnaj rodinných dvojic 2009	17
Vánoční atmosféra ve středisku	19
Nová lezecká stěna zpestří program ve středisku	20
Mažoretky, kreativní tance, irské tance	22
Ohlédnutí za pink-ponkovým rokem 2009	23
Vánoční povídání pro školy aneb proč máme doma stromeček?	24
Taekwon-do a MČR	26
Salesiánská evangelizace dnes	27
Taneční škola ve středisku aneb tanec je náš život	29
Nový rok 2010 ve středisku	31

Budování týmu

Ve dnech 6-9. Října 2009 se většina zaměstnanců našeho Střediska zúčastnila podzimního kurzu „Budování týmu“ ve Štířím dole u Krucemburku. Kurzy, které pořádají pracovníci Střediska volného času Brno-Lužanky, jsou určeny pro pedagogické i nepedagogické pracovníky středisek volného času pracující s dětmi a mládeží.

Z rodinných důvodů jsem se málem této akce nezúčastnil, ale po diskuzi s naším ředitelem jsem nakonec na tuto akci jel a nelitoval jsem. Byly to čtyři dny a někdy i noci naplněné obtížnými, ale zajímavými úkoly, poučeními a prozkoušování našich fyzických a rozumových schopností pomocí her a zkoušení si toho, co jsem ještě nikdy nedělal – například vytváření a hraní ve videoklipu a zkoušení si horolezeckých dovedností.

V příjemném prostředí areálu turistické základny Štíří důl jsme také prožili množství veselých příhod a zajímavých setkání, jak s organizátory kurzu, tak i našimi kolegy ze Salesiánského střediska volného času z Ostravy, kteří se také kurzu účastnili. Společné trávení času na pozadí her, úkolů a zábavy nás tak trochu posunulo do rolí dětí, které máme v našich střediscích. Avizovaný kurz, vhodný i pro „unavené baráčníky“, kteří „potřebují znovu dobít baterky“, opravdu dostal svého sloganu. Dramaturgie kurzu zaměřená na tvorbu týmu, týmovou spolupráci a řešení problémů formou teoretickou a hlavně praktickou, tak i vysoké pracovní nasazení a profesionalita lektorů a jejich zároveň přátelský a lidský přístup k nám a v neposlední řadě výborná strava i ubytování na mě udělala velký dojem; k čemuž také přispěl poslední týden skutečného babího léta v tomto roce.

Lubomír Děcký

Být moudrý

Většina dospělých, zralých lidí je víceméně moudrá – aspoň ve své myslí. Každý z nás umí rozlišovat hranici mezi dobrem a zlem, mezi správným a nesprávným, mezi patřičným a nepatřičným, nebo nám o tom aspoň neúnavně napovídá naše svědomí. Problém je však často v tom, že všechnu tu moudrost v praktickém životě často nepoužíváme. Používáme nezdědka chytrost a vychytralost, abychom tu kterou moudrost šikovně obešli a přitom zachovali zdání jakési osobní rozumnosti. Být však moudrým naplno i v praktickém životě a být v tomto poctivý i sám k sobě je nejtěžší dosahovanou metou lidského života. Znamená to jít v mnohém zcela proti proudu davových návyků a stereotypů, být jiný, odlišovat se, být terčem nepochopení i posměchu, být osamocen. Kdo z nás by byl schopen toto dlouhodobě podstupovat? Není to jen tlak konformní lidské společnosti, ale ještě více tlak našich pudů a sobeckého chtění po různých vějičkách a iluzích pozemského světa.

Říká se, že největší hrdina není ten, který zvítězí nad všemi ostatními, ale ten, který zvítězí sám nad sebou a porazí své rušivé myšlenky, špatné návyky a slabosti. Pro drtivou většinu z nás, kteří toho nejsme schopni, nám toto aspoň ukazuje, jaká dlouhá cesta učení a bolesti je ještě před námi. Pro nás hříšníky je však velkou milostí a štěstím, jestliže ve svém životě potkáme aspoň jednoho moudrého člověka – tedy opravdového světce.

Lubomír Děcký

Saleziáni Don Bosca kráčajú s Rómami

Měl jsem možnost se zúčastnit ve dnech 20.–23. 11. 2009 Mezinárodní konference o pastoraci Romů, která proběhla v Košicích. Motorem pro svolání konference byl don Václav Klement světový rádce pro misie, který povzbudil k větší pozornosti vůči těmto adresátům salesiánského poslání. Poprvé se salesiáni celosvětově ve 133 zemích dozvědí, co se děje v 10 provinciích Evropy pro Romy. Byli zde spolubratři ze Španělska (už v této oblasti pracují přes 30 let), Nizozemí, Belgie, Itálie, z Maďarska přijel indický ředitel komunity s dalším spolubratrem a 7 kantory z věhlasné školy z Kazincbarcika, nechyběl Jozef Lančarič, který je koordinátorem pastorace Romů v Německu. Nejvíce účastníků bylo samozřejmě ze Slovenska (nejen ze Salesiánské rodiny). Z naší provincie byla přítomna díla z Teplic (včetně zástupkyně Charity z Mostu), Českých Budějovic, Ostravy, Havířova a bulharské Staré Zagory. Ve jménu hlavního představeného hovořil don Václav Klement o tomto tématu, jako o novém misionářském poslání salesiánů. Rómové jsou etnická skupina, které se chtějí salesiáni zvláště věnovat. Je třeba odstranit tisícileté předsudky, otevřít oči pro realitu a stavět mosty. Na jiných kontinentech Rómy nemají. Je ovšem těžké být misionářem ve vlastní zemi. Preventivní systém Don Boska je pro nás velký dar Boží, je to ale zároveň i způsob života. A tento dar i způsob života právě salesiáni přinášejí pro práci s Rómy. Je to s církevním schválením a je to práce na našem posvěcení.

Hlavním organizátorem byl Petr Bešenyei, který se tomuto poslání věnuje už 20 roků. Díky jeho disponibilitě a schopnosti nechat se vést Božím Duchem vyrostlo v Bardějově na sídlišti Poštárka obdivuhodné dílo: kostel zasvěcený prvnímu blahoslavenému Rómovi Zefirinu Jimézovi Malla, mateřská školka a základní škola, výchova ve volném čase, katecheze,

sociální práce. Toto dílo jsme mohli navštívit v neděli odpoledne včetně prohlídky bardejovské baziliky. Romské děti a žáci z tamní spojené mateřské a základní školy připravili pro účastníky konference kulturní program a před společným večerem ve školní jídelně s romskou lidovou kapelou se pomodlili mezinárodní růženec.

Zajímavé byly prezentace jednotlivých aktivit a projektů ve výchovné a pastorační práci s Romy včetně reflexe preventivního systému, která posléze probíhala v pracovních skupinách. Nejvíce oslovující pro mě bylo svědectví samotných Romů – italského spolubratra Salvatore Pollicina a slovenského ředitele školy ing. Jána Hero – a setkání s lidmi, kteří se tomuto poslání věnují naplno (někteří už několik desetiletí), a přitom z nich vyzáruje Boží světlo pro toto etnikum. Také bohoslužby doprovázené romskou kapelou z 8 tisícového romského sídliště Luník IX v Košicích byly velkým impulsem.

Z mnoha podnětů, které na konferenci zazněly, alespoň jeden od výše zmíněného Petra Bešenyeho: „Preventivní

systém v romském prostředí je o naší bezmeznou trpělivost, sebeovládání, vytrvalost a vyčkávání na příležitost, na okamžik, kdy se to všechno změní a otočí: na bourání anonymity a postupném odstraňování agresivity, čekání na změnu mentality jednotlivce i osady... Je k tomu třeba dostatek času, který musíte mezi Romy promodlit a protrpět. Bůh Tě má rád, má pro Tebe připravený nádherný plán pro život. On ho naplní, od tebe stačí jen souhlas.“

Jindřich Honěk, ředitel

Tematický program v oratoři na Šumbarku

Na tento školní rok jsme pro děti připravili zajímavý program. Mají možnost seznámit se s širokou nabídkou akcí. Jednotlivé měsíce jsou zaměřeny na právě aktuální téma nebo roční období. Snažili jsme se vnést jednotlivé aktivity do oratoře, kroužků, ale i na výlety, besedy a noci ve středisku. V každém měsíci jsou děti zapojeny do tvůrčí činnosti. Dostávají také své individuální úkoly, které plní ve středisku, ale i doma. V zájmovém útvaru – Hry a zpívání při kytarě soutěží a hrají hry na téma daného měsíce. Pořádáme také besedy v čajovně, kde se v příjemné a klidné atmosféře dozví nové informace, probíhá beseda a pije se čaj.

Co už máme za sebou? V říjnu jsme podnikli výlety do přírody a sbírali lesní plody. Z těch jsme pak tvořili zvířátka a jiné výrobky. Proběhla také drakiáda. V listopadu jsme se zaměřili na rodinu a přátelství. Zahráli jsme si hru: roztrhané srdce, kde cílem bylo společně složit jednotlivé kousíčky do tvaru srdce jako symbol společenství a přátelství. V čajovně se uskutečnila beseda o rodině, kde se děti dozvěděli něco o tipech rodin, jejich významu a důležitosti. Nechyběly samozřejmě také poučné hry na toto téma. Prosinec proběhl v duchu - „děláme druhým radost“. Vyráběli jsme dárečky a přáníčka k Vánocům, strojili stromček, zpívali koledy, pekli cukroví.

Co nás ještě čeká? V lednu samozřejmě oslavíme svátek sv. Dona Boska. Únor bude jen pro drsné a odvážné. Připravujeme výlet za beskydskou lavinou, adrenalinové hry a soutěže, využití boulderovací stěny a beseda s horolezcem. Jaro přivítáme s vděčností za nový život. Zaměříme se na důležitost slovíček „prosím a děkuji“. Plánujeme besedu zaměřenou na srovnání našich dětí s dětmi v Africe. V dubnu bychom si přáli v dětech probudit zájem o přírodu. Povíme si něco o ochraně přírody a jejím významu. Zapojíme děti do sběru papíru, třídění odpadu, sbírání odpadků kolem střediska. V plánu je olympiáda zaměřená na ekologické aktivity a úkoly ke Dni Země. Květen se ponese v rytmech hudby a tance. Děti si zatančí na májové diskotéce, zaspívají Karaoke, zabubnují, také si vyrobí své vlastní jednoduché nástroje.

Program je určitě pestrý. Doufejme, že se vše uskuteční, vyjde počasí, a že se to dětem bude líbit.

Žaneta

Ohlédnutí za adventním jarmarkem

Po úspěšné realizaci misijního jarmarku v letošním roce, jehož výtěžek šel plně na potřeby dětí v chudých zemích, oslovila mě kamarádka, jestli bych nemohla zorganizovat něco podobného také na účel dostavby fary na Šumbarku a také všech ostatních stavebních úprav kostela sv. Jana Boska a příjezdové cesty. Trochu jsem ji uchlácholila, že jo, ale že musíme vymyslet nějaký vhodný termín. Na začátku školního roku mi to Maruška opět připomněla, a tak jsme přemýšlely, že by bylo pěkné uspořádat takový jarmark v adventní době, která je časem, kdy se můžeme ztišit, myslet více na druhé, udělat něco pro druhé.

Tentokrát jsme chtěli zapojit celou farnost, když se jedná o potřeby farnosti. Poprosili jsme, aby každý farník nebo rodina přinesl v neděli o slavnosti Krista krále nějaký dárek (např. sušené houby, domácí marmeládu, pytlík s bylinkami, perníčky, něco upleteného, uháčkovaného, upečeného, vyrobeného s láskou...). Dárčky jsme pak těsně před začátkem adventu vystavili v jídelně střediska sv. Jana Boska na Šumbarku. 1. adventní neděli jsme nechali ještě posvětit adventní věnce, které jsme pro účel jarmarku vyrobili, a po ranní mši svaté mohl jarmark začít. Někteří se opravdu hodně snažili, objevilo se zde asi 40 smajlíků z marcipánu (mňam), 30 krajkových panenek na stromeček, krajkové hvězdičky, upečené perníčky, věnečky na dveře (ty se však v bujaré náladě mládeže objevily spíše na jejich hlavách než na dveřích), dekorativní předměty na vánoční tabuli, ručně vyrobené šperky, vánoční přáníčka, bylinky, kalvados a dokonce toustovač... opravdu bylo z čeho vybírat.

Každý se potěšil pohledem a také si mohl odnést jeden či více dárečků. U východu pak mohl věnovat dobrovolný finanční dar na dostavbu areálu kostela a fary na Šumbarku. A lidé byli opravdu štedří. Jarmark vynesl 22.200 Kč. Věřím, že přinesl také radost do srdcí farníků a že jsme mohli prožít krásné společenství. Děkujeme všem, kteří se jakýmkoli

způsobem na jarmarku podíleli (děvčata, která pomáhala obsluhovat na jarmarku, už se těší na další podobnou akci 😊) a všem dárcům. Příští rok zveme i bratry a sestry z farnosti sv. Anny. Dáme vám včas vědět.

Jana Rei

Vstupy do škol

Ve středisku ve Městě se v letošním školním roce podařilo zrealizovat vstupy do škol. Je to program, který navazuje na školní vzdělávací plány.

Začali jsme Vánoce, i když venku to zimu moc nepřipomínalo. Učitelé i s dětmi přišli do střediska. Program se skládal ze dvou částí a trval přibližně 90 minut. První část byla v kapli a druhá pak v oratoři. Lektory byli Alan s Aničkou. Michal měl na starost focení a aktivity. Jana hrála na varhany.

Program byl připraven pro mateřské školy a děti prvního a druhého stupně. Děti byly seznámeny s novými

pohledy na vánoční dobu. Úměrně k věkové skupině jim byl představen příběh, který se odehrál před více jak dvěma tisíci let. K tomu byly vytvořeny různé pomůcky a děti se po celou dobu výkladu velmi pěkně a aktivně zapojovaly do činnosti. V průběhu programu jsme si všichni společně zazpívali koledy. Děti měly možnost seznámit se s varhanami a prohlédnout si je z blízka. Někteří na varhanách i zahráli. Na všechno bedlivě dohlížela naše varhanice a sekretářka v jedné osobě Janka.

Druhá část programu byla v oratoři. Pro nejmenší děti byly připravené obrázky, které po vybarvení tvořily pouť Josefa a Marie do Betléma. Tento soubor obrázků si pak odnesli sebou a ve školce z něho mohli vytvořit Betlém.

Starší děti vystříhovaly postavičky a na připravený výkres si je přilepily, čímž jim vzniklo nádherné panorama Betléma. Tento projekt si každá třída odnesla sebou.

Nejstarší děti si zhotovily hvězdičku. Ta jim měla připomenout, jak se spolu o vánocích setkáváme a jak trávíme společně čas. Měli bychom si v životě dělat navzájem radost, a to nejen o vánocích.

Jsme rádi, že se nám podařilo toto naše předsevzetí ze začátku školního roku uskutečnit. Vstupy tak během šesti dnů navštívilo celkem 281 dětí ze ZŠ a MŠ z Havířova, Horní Suché a Těrlicka.

Anička

Karneval v maskách

V sobotu 12. 12. 2009 se uskutečnil ve středisku karneval v maskách. Tato akce probíhala pro všechny děti, mohl se tedy zapojit kdokoli do 18 let. Karnevalu se zúčastnilo mnoho zájemců. Pro zúčastněné byla nachystaná tombola plná překvapení jako omalovánky, odrazek, hraček a spousta dalších drobností. Program byl velice pestrý. Děti museli zvládnout nejen tanec, ale zároveň plnit disciplínu, která jim byla udělena. Praskali balónky, sbírali kolíčky z ostatních tančících, naučili se něco málo z jiných stylů a mnoho dalšího... Děti byli hodnoceni také v soutěži nejlepší tanečnicka a tanečnice. Museli zvládnout tancovat na různé styly hudby☺. Samozřejmě nechyběla ani ukázka moderny, kterou zatančila Verča.

A s kým jsme se zde mohli setkat? Setkali jsme se zde s princeznami, pirátem, Kryštofem Kolumbem, klaunem, čertíky a dalšími zajímavými bytostmi.... Děti na konec neodešli s prázdnou. Tombola udělala každému radost, jelikož probíhalo dvojité losování. Chtěla jsem tak všem zúčastněným poděkovat za jejich nadšení a zapojení se do programu, který byl trošinku náročnější.

Věřím, že další podobná akce bude probíhat opět ve značném počtu zájemců a se stejným zápalom i dobrou náladou. Každopádně během roku bude každý měsíc probíhat jeden taneční workshop, kterého se opět může zúčastnit každý zájemce. Srdečně Vás zveme na další akce.

Verča, Doxxy

Návštěva provinciála salesiánů, otce Františka Blahy, na středisku

V pondělí 11. 1. 2010 přijel navštívit naše středisko provinciál salesiánů, otec František Blaha. Nejprve se přivítal s otcem Karlem a následně na to se oba zúčastnili společné modlitby pedagogů před otevřením oratoře v kostele. Poté si prohlédl novou faru a společně jsme odjeli do prostor na ulici Boženy Němcové, kde nově připravujeme otevření klubu Maják. Dále jeho návštěva pokračovala prohlídkou střediska ve městě, kde si prošel herny a pozdravil se s dětmi i pedagogy.

Po návratu na Šumbark slavil otec František společně s otcem Karlem mši svatou v kostele, při které děkoval za celé dílo, které bylo v průběhu let vybudováno, a prosil za všechny pedagogy, děti a mladé lidi, kteří do střediska dochází. V jeho promluvě zazněla slova, že Bůh si k velkým činům nevolí jen lidi dokonalé, ale může skutečně použít kohokoliv i přes jeho chyby, nedostatky či slabosti.

Po mši svaté náš čekala ještě prohlídka střediska na Šumbarku. V jídelně si pedagogové mezitím připravili povídání o Donu Boskovi. Na závěr povídání klad otec František dětem na srdce, že Don Bosko žije v nebi a že se může stát skutečným přítelem všech dětí, které to potřebují. Poté si v herně šprtce zahrál s kluky šprtce, prošel spodní hernou, navštívil dílny, kde mohl obdivovat výrobky dětí ze dřeva a svou návštěvu zakončil v klubu Valdocco, kde se také pozdravil s mladými lidmi a s pedagogy.

RoMi

Výlet na Ostrý

V pátek 30. října jsme využili podzimních prázdnin a vyrazili jsme s několika dětmi na výlet do Beskyd. Celkem se nás sešlo ráno na vlakovém nádraží 12 dětí a 2 vedoucí (Žaneta a Bobr). Vlakem jsme jeli do Českého Těšína, kde byla při přestupování zhruba 20 min pauza. Čas jsme využili k zahrání několika her v kolečku na peróně. Dalším vlakem jsme jeli do Třince a odtud už autobusem do Tyry.

Konečně po vystoupení na autobusové zastávce jsme se mohli vydat podzimní beskydskou přírodou vzhůru do hor. Cesta nás nejprve zavedla k chatě Kozinec. Než jsme tam ovšem dorazili, čekalo nás nejprve mírné stoupání, které bylo ale postupně čím dál méně mírné ☺ a navíc bylo zpestřeno průchodem

přes hodně husté houštiny ☺. Naštěstí nám v křovinách nikdo nezabloudil, takže jsme všichni před polednem už utráceli první penízky na Kozinci.

Po zhruba hodinové občerstvovací přestávce jsme pokračovali už pohodlnější cestou na chatu pod Ostrým. Cestou jsme začali potkávat zbytky sněhu, který napadl ve velkém množství už v půlce října. To se samozřejmě líbilo dětem, takže došlo i na menší koulovačku. Škoda jen, že počasí moc nepřálo výhledům, které by byly v některých místech jistě nádherné. Za pochodu pod Ostrý jsme zahráli hru „kdo se schová nejbližší cesty“. Vítěz hry ležel schovaný v příkopu jen 2-3 kroky od cesty a přesto jsme ho neviděli ☺. Na chatě pod Ostrým si někteří z nás dali dobrý obídek a mezitím děvčata obdivovala místního statného hafana.

Bylo něco po půl čtvrté, když jsme se vydali dále. Věděli jsme, že musíme dojít až na vlakovou stanici Hrádek ve Slezsku, tak jsme se už cestou nezdržovali a kráčeli statečně za naším cílem ☺. Zhruba za hodinu se začalo stmívat a tak jsme v pološeru scházeli pěknou outdoorovou cestou (nepříliš používanou ☺) přes kameny a bláto kolem nejmenovaného beskydského potoka a bylo to moc fajn ☺. Když pak nastala úplná tma, byly jsme už na kraji hor (někteří i lehce na pokraji sil ☺) a čekala nás tedy relativně přehledná cesta přes lesy a pole směrem k vlaku. Naštěstí jsme věděli, že se budeme vracet za tmy, takže jsme měli pár čelovek a baterek, kterými jsme si svítili na cestu. Děckám se tato závěrečná část putování pochopitelně moc líbila ☺ no a nám vedoucím vlastně taky. V Hrádku jsme na místním (dost stylovém ☺) vlakáči čekali ještě asi čtvrt hodiny na vlak a pak už nás čekala jen pohodová cesta domů. A vzhledem k tomu, že jsme v Českém Těšíně nakonec přece jen přesedli do toho správného vlaku, tak vše skončilo ok ☺.

Bobr☺.

Vánoční turnaj rodinných dvojic 2009

Letos 19. 12. 2009 se konal již 6. ročník tohoto turnaje, který je velmi oblíbený a bývá vždy hojně obsazen. I když byl turnaj letos velice rychle obsazen a nahlášeno bylo 29 dvojic, na samotný turnaj jich nakonec dorazilo 22.

První účastníci se začali scházet již krátce před osmou hodinou. Do půl deváté, za hlasu melodických tónů z rozhlasu, probíhala prezentace a po naložení do 3-4 členných skupin se přibližně v devět hodin mohlo začít hrát. Po úvodním zahájení a vysvětlení všech pravidel se rozběhly první zápasy. Souběžně s turnajem probíhal také doprovodný program ve spodní herně střediska. Ten se skládal ze tří disciplín (šipky, závody na autodráze a pinkání proti pink-ponkovému stolu). Za každou disciplínu mohla dvojice získat určitý počet bonů, které pak mohla vyměnit v místním bufetu za nějakou tu dobrotu. Každé disciplíny se dvojice mohla zúčastnit jen jednou. Něco málo po poledni již bylo jasné, které dvojice postupují do hlavní soutěže a které si zahrají turnaj útěchy. Samozřejmě obě soutěže byly motivovány pěknými cenami. Do hlavní soutěže postupovaly první dvě dvojice ze skupiny. Do soutěže útěchy ostatní nepostupující dvojice. Obě soutěže se již hrály vyřazovacím způsobem na jednu porážku. K vidění byly opravdu napínavé zápasy, které často končily výsledkem 3:2. Krátce po 16 hodině bylo již jasné, kdo bude na "bedně". Po slavnostním vyhlášení vítězů a nezbytném focení se všichni spokojeně rozešli domů.

Letošní ročník se určitě vydařil a věřím, že všichni účastníci byli nadmíru spokojeni. Aspoň ke mně se žádná špatná připomínka nedostala a lidé se chodili loučit s úsměvem na tváři. Takže sedmý ročník na sebe určitě nenechá dlouho čekat a za rok se opět sejdem na již 7. ročníku vánočního turnaje rodinných dvojic ve stolním tenise.

Jiří Matuš

Výsledky hlavní soutěže:

1. CABIŠ LUDĚK - CABIŠ MICHAL
2. TOMANOVÁ TAMARA - TOMAN ALEŠ
3. VÁCLAHOVSKÝ OLDA - JURDIČOVÁ ANDREA

Výsledky soutěže útěchy:

1. BARTOŇ PETR - BARTOŇ JAN
2. KALUŽA PETR - KALUŽA VOJTĚCH
3. HODERMARSKÝ JURAJ - HODERMARSKÝ JAN

vítězové hlavní soutěže

Vánoční atmosféra ve středisku

Každý rok před vánočními se snaží pedagogové dětem navodit správnou atmosféru. Tak to bylo i nyní. Jak to probíhalo? V týdnu od 9. 12. do 16. 12. 2009 např. dívky v oratoři zdobily stromeček, napichovaly perníčky na háčky, koukaly se na vánoční pohádky. Samozřejmě nesmělo chybět ani zpívání tradičních i křesťanských koled, které dívky zaujalo na tolik, že se zpívalo skoro každý den ☺. Jelikož byl stromeček nádherný, tak se pod ním začaly sbírat i dárečky, děvčata měla radost z toho, že měli možnost si vyměnit dáreček nejen ve škole, ale i u nás ve středisku. Mezi dárečky se objevovali oblíbení maskoti, hrníčky, strouhátka i vlastnoručně vyrobené dárečky, které umí potěšit. Také vaření mělo vánoční nádech. Děti se zapojili do pečení cukroví, které spíše ujídaly ☺. Samozřejmě jsme se každý večer sešly u adventního věnce, kde vždy vybraný jedinec za odměnu mohl zapálit svíci. I tradiční zpívání při kytarě probíhalo formou her zaměřených na vánoční téma. Vánoční atmosféra se nevyhnula ani samotným pedagogům. Naše spolupracovníky čekalo vánoční rozloučení formou večírku, kde jsme měli možnost zhodnotit celý rok a radostně se pobavit a podělit o zážitky, které se nám během roku přihodily. Zábava proudiva formou nejen obložených stolů, ale i tradičního turnaje v kalču ☺. Samozřejmě i pedagogové si vyměnili nějaký ten dáreček. Raritou všech dárečků a zároveň humornou vzpomínkou se staly úžasné chňapky na pokličku, které Romča dostala od Ježíška ☺. Všem přeje v novém roce opět spoustu pěkných zážitků.

Doxyy

Nová lezecká stěna zpestří program střediska

Koncem ledna jsme ve středisku ve Městě slavnostně otevřeli novou a netradiční aktivitu - lezeckou, resp. bouldrovací stěnu. Šest lezeckých profilů, 40m² překližky, několik desítek barevných chytů a postavených cest je nově připraveno pro všechny děti, které do střediska zavítají.

A jak projekt lezecké stěny vlastně vznikl? Na konci května jsme čirou náhodou přes kamarády v Brně narazili na informaci, že tamější Brněnské Weisersport centrum bude rušit 180m² lezecké stěny. Případnému zájemci vše odprodá za symbolickou cenu s podmínkou, že si dotyčný stěnu sám demontuje, naloží a odveze a to během čtyř dnů.

Po krátkém zvážení a zhodnocení situace další týden na to vyrazila skupina 2 pracovníků střediska (Bingo a Seker) a jednoho dobrovolníka (Tomáš Grepl) směr Brno. Během dalšího dne pak přibyli ještě 2 dobrovolníci (Vojta Buchta a místní domorodec Jirka Crhán). S demolicí i vším souvisejícím nám na místě vydatně pomohli i majitel centra p.Weisser a jeho spolupracovník.

V této sestavě jsme během čtyř dnů odmontovali stovky chytů, odšroubovali a odnesli desítky překližkových desek a odřezali a vynesli několik tun ocelové konstrukce. Čtvrtý den pak dorazilo ještě jedno auto pedagogů z Havířova (Alan, Michal a Pavel), bez jejichž pomoci by se nám už jistě nepodařilo vše naložit do objednaného a přistaveného TIRu, který demontovanou stěnu odvezl do Havířova.

Složená stěna pak vyčkávala v garáži na svou novou image. Projekt nové stěny vytvořil opět Jirka, zapálený to stavitel-lezec-amatér a od října do prosince se pak po víkendech svařovala ocelová konstrukce. Této nejzodpovědnější práce se ujal Miloš Krupil. Na závěr celé akce se pak konstrukce ověsila deskami a osázela chyty a místní výrobní autoplachet pak

dodala obal na žíněnku šitý na míru. Objednaný revizor pak mohl konstatovat jediné – „Perfektní práce!“.

Hotovou stěnu v celé její parádě jsme tedy otevřeli 8 měsíců na den přesně od prvního kontaktu s Brnem. A abychom nezapomněli – zbylá konstrukce, desky i chyty budou využity pro stavbu druhé stěny na Šumbarku. Ale to už bude jiný příběh.

Věříme, že nová stěna bude pro děti zajímavým lákadlem a všem jejím uživatelům přejeme pěkné zážitky z lezení, co nejméně modřin i bolavých prstů.

Seker (lezec-amatér)

Mažoretky, kreativní tance, irské tance

Chtěla bych Vás informovat o své práci s mažoretkami, irskými tanci, kreativními tanci a dětským aerobikem.

V CSVČ sv. Jana Boska na Šumbarku jsou 4 celky mažoretek a 1 celek přípravky - Kadetky.

Jsou to Mini mažoretky Miminka (děti 3-4roky), Hvězdičky (děti 5-7let), Kadetky (1. -4. třída), Juniorky (5. -8. třída) a příprava – Kadetky. Kadetky se připravují do celků.

Kreativní tance jsou rozdělené do 2 skupin. Malé děti (3-6let) a starší děti (1-3třída), Dětský aerobik (děti 3-6let) a Irské tance (děti 1-3 třída).

Všechny celky mají 2krát týdně trénink, kde se zdokonalují v technice. Mažoretky a irské tance reprezentují naše středisko ve městě a mimo něj. Vystoupení mají každý měsíc, někdy až 2krát za měsíc. Prezentují se na předtančení v plesové sezoně, na různých inprezech, soutěžích, přehlídkách atd. V listopadu byly 2krát v Havířovských novinách a jednou dokonce na přední stráně i s fotografií.

I nadále na ně čeká spousta vystoupení, a to hned 16. 1. 2010 - půlhodinové vystoupení u Jelena na plese ZŠ Gen. Svobody. Potom 30. 1. 2010 u Jelena na mysliveckém plese, 3. - 4. 1. 2010 na karnevale u Jelena MŠ Moravská, 9. 2. 2010 v Renetě na karnevalu MŠ Gen. Svobody, pak 20. 2. 2010 u Jelena (ples), 20. 3. 2010 u Jelena (ples), 15. - 21. 3. 2010 soutěž AVARDS - Frýdek Místek, 27. 3. 2010 u Jelena Miss Mažoretka, Brušperk v dubnu, polovina května - soutěž na Slavii, v květnu bambiriáda, červen akademie, červen Sblížení Český Těšín, Polsko v červnu atd.

Máme na další půlrok opravdu nabitý program. Všem tedy přeji hodně úspěchů

Míša

Ohlédnutí za pink- ponkovým rokem 2009

Máme za sebou rok 2009 a před sebou rok 2010. Tak bychom si ten předcházející mohli trochu zhodnotit a podívat se na úspěchy dětí, které na tento sport do střediska chodí.

Ve středisku funguje stolní tenis již velice dlouho. Nyní probíhá kroužek stolního tenisu dvakrát týdně na Městě, kde je rozdělen do dvou výkonnostních kategorií a jednou týdně na Šumbarku. Tam je to bohužel s účastí dětí trochu slabší. Rok 2009, jako každý jiný, byl opět nabitý turnaji všeho druhu. Děti, které chodily do kroužku stolního tenisu, se rádi těchto akcí zúčastňovali a častokrát také dovezli přední umístění. Hlavní celoroční soutěží, kterou pravidelně hrajeme, jsou turnaje Salesiánského hnutí mládeže. V roce 2009 se uskutečnily celkem čtyři. V Brně, Újezdu u Brna, Ostravě a Havířově. Tyto turnaje jsou pravidelně obsazovány dětmi ostatních středisek po celé republice. V poslední době je vidět pokles aktivity některých středisek a tak pravidelně jezdilo jen ostravské, brněnské a havířovské středisko. Sem tam zavítalo i pár dětí z Prahy a jednou z Prostějova. Tyto turnaje jsou i součástí kvalifikace na Mezinárodní salesiánské hry, které měly být v roce 2010 ve Španělsku, ale budou jinde. Ještě se neví kde. Z těchto turnajů pravidelně dovážíme přední umístění. V roce 2009 jsme v celkovém pořadí získali první a druhé místo v kategorii dorostu, první místo v kategorii starších žáků a třetí místo v kategorii mladších žáků. Těchto turnajů se celkem zúčastnilo 17 dětí z havířovského střediska. Další soutěže, které navštěvujeme, jsou turnaje registrovaných hráčů našeho regionu. Zde je již konkurence větší, protože zde hrají již hráči sportovních oddílů. I tak jsme zde dosáhli velkých

úspěchů a za sezonu 2008/2009 jsme získali 1. místo v kategorii dorostu, 2. místo v kategorii starších žáků a 4. místo v kategorii mladších žáků. Již tradičně jsou ve středisku také dvě družstva, které hrají dlouhodobé regionální soutěže a v konkurenci sportovních oddílů si vedou velice dobře a umísťují se přibližně v polovině tabulky. Děti mají ve středisku o stolní tenis stále zájem a to je v době, kdy se oddíly potýkají s nedostatkem mládeže jen dobře. I když někteří vydrží třeba jen měsíc, je ve středisku základna 10-15 dětí, které chodí na tréninky poctivě a pravidelně a je to na jejich výsledcích vidět. Navíc jsou v příjemném kamarádkém kolektivu, který drží pohromadě a na turnajích se povzbuzuje a navzájem si fandí.

Co říci závěrem. Ať se stolnímu tenisu ve středisku stále daří a ne jen stolnímu tenisu, ale i ostatním ať už sportovním, nebo jinak zaměřeným kroužkům, které v havířovských střediscích fungují.

Jiří Matuš

Vánoční povídání pro školy aneb proč máme doma stromeček?

„Zítřa nám začínají Vánoce, nezapomeň!“, připomínali jsme si vzájemně v úterý 8. prosince, když jsme se po práci rozcházeli domů. „Tak zítřa o půl osmé“, loučili jsme se a každému běžel v hlavě seznam věcí, které jistojistě nesmí zapomenout. Hlavně ještě natrhat pár větviček barborcky a donést svíčky, ráno nachystat pastelky a můžeme začít...

Ptáte se, cože se to dělo? Jestli se pedagogové v rámci předvánočních příprav neocitli v jiném časoprostoru? Kdepak. Od 9. do 18. prosince probíhaly v našem středisku na Šumbarku již tradiční Vánoční programy pro školy. Každý den dopoledne se v místnosti klubu Valdocco vystřídaly až 3 třídy prvního stupně základních škol. A nebylo jich málo!

Dohromady prošlo našimi vánočními programy 18 tříd ze 4 základních škol.

Že bylo na co koukat, to vám potvrdí každý z těch mnoha žáčků. Pro nulté, první a druhé třídy jsme měli připravené vánoční divadlo se spoustou koled. Naše velké díky náleží radvanické schole, která hru nacvičila, písně nazkoušela a pak vše nadšeným dětem předvedla. Celý vánoční příběh tak mohly ty nejmenší děti prožít spolu s Marií a Josefem. Nakonec celého představení si pak děti vyrobily za vydatné pomoci tří králů papírový betlém, nebo vyplňovaly obrázkový pracovní list s úkoly.

Třetí třídy měly samostatný program, který využíval obrázkové prezentace a práce s figurkami z betléma, díky kterým se děti dozvěděly, co se vlastně o Vánocích slaví a proč. Čtvrté a páté třídy se mohly těšit na bohatý program, který zahrnoval vyprávění o adventu, připomenutí některých svatých

a nakonec také celý vánoční příběh. Během povídání si děti stavěly na zemi vánoční stromeček z barevných šátků a různě si ho zdobily. Pro zopakování je čekaly pracovní listy se zábavnými úkoly, které si potom mohly odnést do školy nebo domů.

Ikdyž bylo povídání pro školy v předvánočním čase pro pedagogy náročnější, přesto ho hodnotím jako velmi přínosné. Snad se díky němu děti dozvěděly, proč Vánoce vlastně tolik slavíme, proč si dáváme dárečky a snažíme se být na sebe laskaví a milí. Možná, že někdo poprvé slyšel, co znamená slovo advent a co nám připomíná adventní věnec. A také, že vánoční příběh o narození Ježíška není vymyšlená pohádka, ale skutečná událost, která změnila běh dějin. Kdo ví. Pokud si děti něco málo o podstatě Vánoc zapamatovaly, pak se naše povídání opravdu vydařilo.

PS: Letos poprvé se vánoční povídání pro školy uskutečnilo také ve středisku ve Městě. Podle ohlasů pedagogů myslím, že velmi úspěšně. Držíme palce, ať se jim při práci se třídami daří stále tak dobře.

Martina Čadanová

Taekwon-do a MČR

Jako každý rok, tak i loni probíhalo MČR v Taekwondu. I naši taekwondisté se opět zúčastnili. Mistrovství České republiky probíhalo od 14. 11. do 15. 11. 2009. Disciplíny byly následující wirok (přerážení), t-ki (skok), tuly, matogi (boj). První den soutěžili junioři, kteří měli opravdu velkou konkurenci, ale přesto byli velice úspěšní. Opravdová atmosféra byla cítit na každém kroku. Výkony byly neuvěřitelné a občas se nám tajil i dech. Největší pozornost si zasloužily boje. Naši junioři si vyzkoušeli boj s opravdu těžkými soupeři, ale bylo se na co koukat 😊. Po náročném dnu byli vyčerpaní nejen závodníci, ale i diváci jelikož to opravdu stálo za to. Večer probíhal ve znamení přípravy některých nervózních seniorů 😊. Cvičilo se na každém kroku. Nu a neděle byla tady. Ranní příchod do haly všechny inspiroval a vyzýval k rozcvičce. Najednou se vše rozjelo, senioři začali. Bylo možné shlédnout opět výkony

mnoha závodníků i reprezentantů. Také nechyběla ani návštěva mistra a držitele VIII. danu Hwang Ho Yonga. Opět a jako vždy byli nejzajímavější boje, kde jsme mohli shlédnout, opravdovou rivalitu soupeřů. Celá akce proběhla bez vážných úrazů. Všem závodníkům a zúčastněným děkujeme za pěkný výkon. Přejeme mnoho úspěchů a hlavně zdraví při dalším cvičení a závodech ☺.

Doxyy

Salesiánská evangelizace dnes

V pátek 6. 11. 2009 jsme se v 11:30 hodin vydali na cestu vlakem z Havířova do Prahy a potom metrem do Kobylis. Šťastně jsme našli cíl naší cesty, a to bylo Salesiánské středisko v Praze Kobylisích. Hned po příjezdu jsme se zaregistrovali (byli jsme bohužel druzí, předběhli nás účastníci ze Slovenska), ubytovali a povečeřeli jsme. V 19:30 hodin setkání zahájila

zlínská hudební skupina MRRK, která po celé tři dny hudebně doprovázela setkání. Následovala scénka a uvítání. Potom vystřídal přednáška Olgy Landrové, FMA o „Evangelizaci“, která byla seznámením s pojmy evangelizace. Večer byl zakončen modlitbou, kterou si připravili studenti z prostějovského gymnázia a „slůvkem“ Majky Tkadlecové, FMA.

V sobotu po snídani pokračoval program přednáškou Václava Klementa SDB na téma „Salesiánská“ - problémy a situace salesiánu dneška. Poté následovala práce ve skupinách. Před obědem proběhla přednáška Michala Kaplánka, SDB na téma „Dnes“, přednášející se zabýval dnešní situací a možnostmi jak dnes evangelizovat. Po obědě jsme využili nabídky prohlídky nakladatelství Portál. V 14:30 začal druhý blok práce ve skupinách, po ní následovala mše svatá celebrotaná Václavem Klementem, SDB. Ve slavnostním večerním programu jsme shlédli premiéru českého filmu o začátku salesiánské kongregace. Silně zapůsobila také připomínka na "staříčka" Ignáce Stuchlého. Následovala prezentace všech českých misionářů, a vyvrcholením byl rozhovor s Václavem Klementem, delegátem pro misie v hlavní radě salesiánů. Večer byl zakončen „slůvkem“ Jiřího Mácy.

Nedělní program byl zahájen mši svatou celebrotanou Františkem Blahou, SDB. Po snídani v dopoledním programu, bylo shrnutí celé třídní konference, poděkování, představení hesla na rok 2010 Josefem Kopeckým ml., SDB, které zní: "Po vzoru dona Ruy jako praví učedníci a horliví apoštolové přinášíme evangelium mladým." Po obědě jsme se rozjeli zpět domů.

Setkání bylo přítomno kolem 170 účastníků z řad členů různých složek salesiánské rodiny, animátorů, zaměstnanců a farníků.

Alan

Taneční škola ve středisku aneb tanec je náš život

Ve středisku bylo vždycky plno kroužků a každý si mohl vybrat podle své chuti. I ti, kteří se rádi hýbou do rytmu nějaké pořádné vypalovačky a nebojí se rozhýbat všechny svaly. Ale že tady jednou bude taneční škola, to by některé ani nenapadlo. Teď už to však není jen sen, ale skutečnost.

Od listopadu mají všichni tanečníci a tanečnice možnost naplno trénovat. Snažíme se všechny tyhle malé i větší lidičky naučit několik různých stylů, takže je vážně z čeho vybírat! Kdo má rád to, co právě letí. Kdo vyznává styl ulice a rád se vlní do rytmů hip-hopu, funky nebo r'n'b, ten

si může vybrat hned z několika možností. Může si vyzkoušet freestyle, hip-hop, street dance nebo bláznivý akrobatický taneční styl zvaný break dance. Naproti tomu taková moderna, to je trochu jiný šálek kávy. Je hlavně pro odvážlivce, kteří se nebojí experimentovat, umí si ze sebe udělat třeba i legraci a hlavně se nebojí protáhnout si tělo. Velkou dávku odvahy potřebují i tanečníci irských tanců. Nejen že si musí zvyknout na trochu jinou hudbu, než na jakou jsme tady u nás zvyklí, ale ono to kmitání nožkami a neustálé podupávání a poskakování je taky pořádná dřina! No a nakonec nesmím zapomenout na ty nejmenší, pro které jsou připraveny hodiny kreativního tance a dokonce i aerobic. Každý tanečník totiž musí někde začít a od

malička to jde úplně nejlépe. Tak si u nás naši drobečci můžou vyzkoušet taneční základy, různé druhy tanečků i taneční hry.

Ale co bychom to byli za taneční školu, kdybychom se každý věnovali jenom chození do tanečního kroužku a učili se jen to svoje „tancování“. Proto budeme pořádat každý měsíc tzv. taneční workshopy. Vždycky si pozveme někoho dalšího, kdo nás naučí něco nového a trochu nám všem rozšíří obzory. Přijít může kdokoliv, stačí jen nebát se vyzkoušet si i jiný styl tancování. Sama budu na každém z těchto workshopů a už se těším, jak se nasměju u něčeho, co jsem v životě nezkoušela tancovat a už teď vím, že ne všechno mi půjde. Ale doufám, že získám zase nové zkušenosti, které pak třeba využiju i ve svých tanečních hodinách. A slibuju, že to jistě bude stát zato! Vždyť nás třeba čekají břišní nebo irské tance od opravdového mistra a taky třeba street dance či disco dance.

Kdybych teď prohlásila, že je to o taneční škole všechno, neříkala bych tak úplně pravdu. Především musím prozradit, že máme pro to naše tancování zcela nový taneční sál, který je nám k dispozici celý týden. No, a abychom to mohli při tancování pořádně rozbalit, k tomu máme jednoho pomocníka. Je to velký hi-fi systém, který nám pomáhá s přehráváním naší hudby a zajišťuje nám dostatečné ozvučení. Protože bez toho by se nám moc dobře netancovalo. Tanec bez hudby je prostě jako koláč bez cukru. Sice může vypadat dobře, ale zas tak moc dobře nechutná. To však ještě není zdaleka všechno. Kromě workshopů chystáme ke konci roku velkou taneční akademii, kde naši tanečníci a tanečnice ukážou všem svým blízkým, co se za ten rok naučili a jaké tanečky společně nacvičili. Myslím, že to určitě bude stát zato. Taky uspořádáme velkou taneční soutěž, abychom mohli poměřit své síly a zkušenosti s jinými tanečními školami a skupinami. Snad se nám povede ukázat, že v nás vyrostla další velká konkurence a vyrůstají u nás dobří tanečníci. A nakonec to nejlepší. Až se všichni rozjedou na prázdniny, my si uspořádáme letní taneční

školu. Vyrazíme někam ven a budeme trénovat v přírodě. Zahrajeme si spoustu her, naučíme se nějaké ty nové kroky a hlavně si užijeme spoustu zábavy. Čeká nás toho letos opravdu hodně, ale o každé naší akci by se dalo povídat dlouho, takže zase někdy příště.

Verča Geryková

Nový rok 2010 ve středisku

Naše středisko začalo fungovat v novém kalendářním roce 2010 s řadou změn. Mezi ty nejzajímavější patří, že fungují dvě samostatné oratoře a to chlapecká a dívčí. Kluci a dívky si, tak mohou hrát sami své typické hry a bavit se o svých zájmech.

Postavila se nová horolezecká stěna jak pro děti, tak i pro veřejnost. Děti ji budou užívat v rámci střediska v odpoledních hodinách a to pod dohledem pedagoga. Veřejnost ji bude využívat v domluvenou dobu po dohodě s námi mimo pracovní dobu.

Začali jsme dělat pro děti řadu nových soutěží, jako jsou badminton, nohejbal, petang a baseball. Děti se snažili předvádět při soutěžích co nejlepší výkony a byla vidět snaha udělat o co nejlepší výsledek. Děti se při soutěži dobře bavili a povzbuzovali se.

Z připravovaných akcí, které pro děti chystáme je například diskotéka a karneval, kde si budou moci děti zatančit a užít si legraci. Dále pak různé turnaje v hokeji, stolním tenise, fotbale, volejbale, stolním fotbálku a peckách, kde se mohou sportovně vyžít.

Přeji vám všem příjemně prožitý a šťastný Nový rok 2010.

Michal

Úspěšný rok 2010 plný lásky a porozumění!

Ozvěny z Oratoře

*Občasník Církevního střediska volného času sv. Jana Boska v Havířově
Haškova 1, Havířov-Město 736 01, tel.: 596 810 145, www.csmdonbosco.cz
Vyšlo: 30. 1. 2010*

Jen pro vnitřní potřebu, neprodejné.